

Η Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου αγιοκατέταξε τον Όσιο Νικηφόρο τον Λεπρό (+ 4 Ιανουαρίου 1964)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Γέρ. Ιωσήφ Βατοπαιδινός](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)



Ο πατήρ Νικηφόρος (κατά κόσμο Νικόλαος Τζανακάκης) γεννήθηκε σ' ένα ορεινό χωριό των Χανίων, στο Σηρικάρι, καστανοχώρι στα δυτικά του Νομού με υγιεινό κλίμα, με όμορφα δάση, πλούσια νερά, φαράγγια και σπήλαια. Το χωριό αυτό έχει μια ιδιομορφία που δεν την συναντούμε συχνά: είναι χωρισμένο σε ένδεκα γειτονιές, οι οποίες πήραν και το όνομα τους από τις οικογένειες που

πρωτοκατοίκησαν εκεί. Έτσι ο Άγιος μας γεννήθηκε στην γειτονιά των Κωστογιάννηδων. Οι γονείς του ήταν απλοί και ευλαβείς χωρικοί, οι οποίοι ενώ ακόμη ήταν μικρό παιδί πέθαναν και τον άφησαν ορφανό. Έτσι, σε ηλικία 13 ετών, έφυγε από το σπίτι του. Ο παππούς του που είχε αναλάβει να τον μεγαλώσει τον πήγε στα Χανιά να εργαστεί εκεί σ' ένα κουρείο για να μάθει την δουλειά. Τότε εμφάνισε και τα πρώτα σημεία της νόσου του Χάνσεν δηλ. την λέπρα. Εκείνη την εποχή, τους λεπρούς τους απομόνωναν στο νησί Σπιναλόγκα, διότι η λέπρα ως μεταδοτική αρρώστια αντιμετωπιζονταν με φόβο και αποτροπιασμό.

Ο Νικόλαος όταν έγινε 16 ετών και όταν τα σημάδια της νόσου άρχισαν να γίνονται πιο εμφανή, για να αποφύγει τον εγκλεισμό του στην Σπιναλόγκα έφυγε με κάποιο καράβι για την Αίγυπτο. Εκεί έμενε εργαζόμενος στην Αλεξάνδρεια, πάλι σ' ένα κουρείο, όμως τα σημάδια της νόσου γίνονταν όλο και πιο εμφανή, ιδίως στα χέρια και στο πρόσωπο. Γι' αυτό με την μεσολάβηση ενός κληρικού κατέφυγε στην Χίο, όπου υπήρχε τότε ένα λεπροκομείο, στο οποίο ήταν ιερέυς ο πατήρ Άνθιμος Βαγιανός, ο μετέπειτα Άγιος Άνθιμος.

Ο Νικόλαος έφτασε στη Χίο το 1914 σε ηλικία 24 ετών. Στο λεπροκομείο της Χίου, που ήταν ένα συγκρότημα με πολλά ομοιόμορφα σπιτάκια, υπήρχε το εκκλησάκι του Αγίου Λαζάρου, όπου φυλάσσονταν η θαυματουργός εικόνα της Παναγίας της Υπακοής. Σ' αυτόν τον χώρο άνοιξε το στάδιο των αρετών για τον Νικόλαο. Μέσα σε 2 χρόνια ο Άγιος Άνθιμος τον έκρινε έτοιμο για το αγγελικό σχήμα και τον έκειρε μοναχό με το όνομα Νικηφόρο. Η νόσος προχωρούσε και εξελίσσονταν και ελλείπει καταλλήλων φαρμάκων, επέφερε πολλές και μεγάλες αλλοιώσεις (το φάρμακο βρέθηκε αργότερα το 1947). [\(περισσότερα...\)](#)